

GEORGE ZACHARIAS DE VOS, 1922-1988

DOOR MR. H.C.G.L. POLAK

Wat had George de Vos zijn leven wèl besteed toen hij op 10 juni 1988 op 65-jarige leeftijd stierf! En wat had hij toen een mooi voorbeeld gegeven van het goede gebruik dat een mens van de hem geschonken talenten kan maken! Een beschermde opvoeding noch langdurige en hoge scholing waren nodig om hem op zéér verantwoordelijke posten te brengen. Hij vond op eigen kracht zijn weg, aan het eind waarvan tallozen in genegen herinnering aan hem terugdenken.

De in Gouda (op 14 juli 1922) geboren en getogen jongeman, die zijn werkzaam leven aanving bij de toenmalige Rotterdamsche Bankvereniging, sloeg de vleugels uit in de Katholieke Arbeiders Jeugd en daarna in de Katholieke Arbeiders Beweging waarvan hij in de vroege vijftiger jaren, ofschoon nauwelijks 30 jaar oud, de Rotterdamse afdelingsvoorzitter werd. En toen in 1958 de 'KAB-plaats' in de KVP-fractie openviel werd hij gekozen tot lid van de Rotterdamse gemeenteraad. Maar dat niet alléén: de 36-jarige nieuwkomer werd aanstonds wethouder, belast met de zorg voor Sociale Zaken en Volksgezondheid, - een taak die hem gedurende zestien jaren toevertrouwd bleef. Talloze stadgenoten hebben in die functie met hem van doen gehad, en wie raakte niet onder de indruk van het bestuurlijk natuurtalent dat hij was. Met zijn mooi verstand, zijn knap analytisch vermogen en zijn rustige werkelijkheidszin kon hij veler meningen verzoenen en vervolgens heel veel tot stand brengen. Hij werd vertrouwd, kreeg dus veel te horen en wist bijgevolg bijna alles wat zich in de gemeente afspeelde, - zeker in zijn eigen sectoren. De buitenlandse werknemers kwamen, de Gemeentelijke Sociale Werkvoorziening werd op- en uitgebouwd, de ziekenhuizen werden gemoderniseerd en het milieu kwam in gevaar, hetgeen hij poogde te voorkomen met zijn beroemde 'Commissie Bodem, Water, Lucht'.

Zijn praktische instelling en het vertrouwen dat hij in zijn medewerkers stelde behoedde hem voor verdrinken in de variëteit en het aantal der zaken waaraan hij aandacht en sturing geven moest. Nam soms de hoeveelheid mappen, die hij voor bestudering ontving, te zeer toe, dan - zo bekende hij mij eens - bekeek hij alléén